

дръпна назад. Гласът идеше съвсем отблизо, сякаш излизаше от нея. Мъжът се бе навел над масичката, сложил огромните си ръце отгоре и очите му студено и безтрепетно я поглъщаха.

— Коктейлите на заведението, както музиката, са изключителни . . .

Младата жена събра всичката си самоувереност. Какво смяташе този тип? Хе! Той скоро ще види, че се е излъгал! . . . Предишната готовност за борба отекна отново в съзнанието ѝ, и тя се опита да бъде предизвикателна.

— Тъй ли? . . . Хм! . . . Е добре, щом настоявате . . . Разбира се, за себе си аз поръчвам! — подчерта тя.

— О! — отвърна равнодушно човекът. — Тая дреболия ли? Но нека бъде както мадам желае! . . .

Той повика прислужника, поръча и запали нова цигара.

Скоро на масата пристигнаха две чаши с прозрачна виолетова течност.

— За здравето на мадам!

Тя поклати глава:

— За никого.

Опита една глътка и сетне наведнаж изпи останалото. В първия миг, дъх на